

Ivars Pētersons

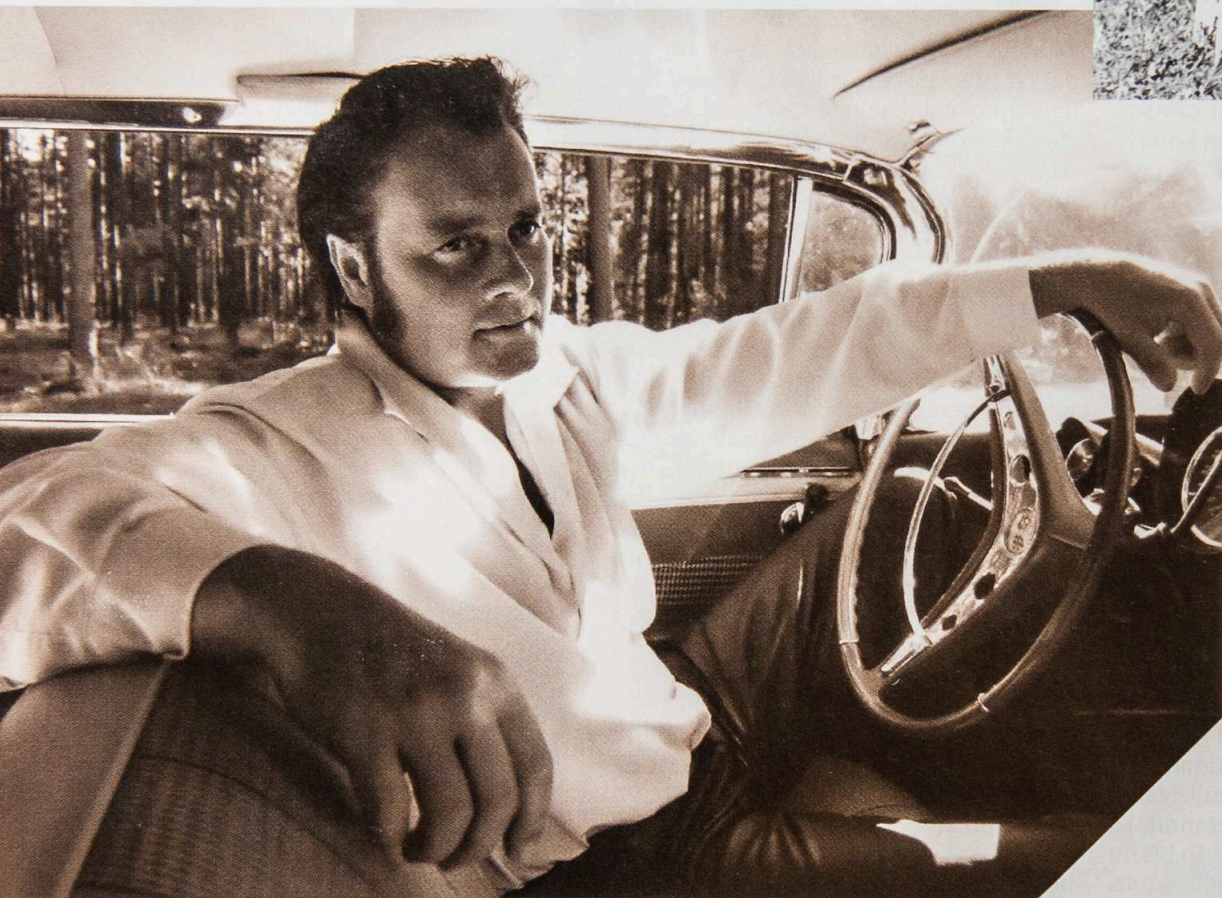
Rokenrola
dziedātājs

7 notikumi,
kas mainīja
manu dzīvi

Novērtējiet
un izbaudiet
katru dzīves
mirkli!

3. Mana ģimene
1970. gada vasara

Mūzika kā notikums

1. Jau vairāk nekā divdesmit piecus gadus esmu uz skatuves — daudz koncertēju gan Latvijā, gan ārpus tās robežām — Igaunijā, Lietuvā, Somijā, Francijā, Austrijā, Krievijā un ASV. Esmu izdevis trīs CD un vienu DVD disku, kā arī piedalījies daudzos citos projektos. Mans šā gada septembra notikums būs 45. dzimšanas diena, kuru es atzīmēšu ar koncertu *Back to the sixties*. 7. septembrī Dailes teātrī. Koncertā piedalīsies daudzi mani draugi, un tajā skanēs populāras pagājušā gadsimta sešdesmito gadu melodijas.

Preslijs starp Preslijiem

2. Preslijs, kurš nomira 1977. gadā, ir maģiska personība, kas sugestē, otra tāda nav. Ik gadu ASV pilsētā Leikdžordžā norisinās Elvīsa Preslija līdzinieku festivāls. Tajā tiku uzaicināts arī es. Elvīsa kults Amerikā uzņem apgriezienus. Festivālā piedalās pat 10–12 gadu veci bērni. Par rokenrola karaļa faniem kļūst arvien jaunas paaudzes. Tas nebeigsies nekad. Turklāt tas ir ļoti ienesīgs bizness. Ārzemniekam grūti ielauzties tajā vidē. Leikdžordža ir maza pilsētiņa, un festivāla laikā tur pārņem sirreāla sajūta, jo Elviss ir visur — golfa laukumā, veikalā, viesnīcā. Ārēji viņam līdzināties nav grūti. Galvenais ir tērps, parūka un lielās brilles. Uz līdzību pretendē daudzi, es iekļuvi pirmajā desmitniekā no 70 pretendentiem. Taču no tiešas līdzības un darināšanas atturos, cenšos nevis dziesmas kopēt, bet ielikt katrā vismaz pusi no sevis. To darīšu arī savā jubilejas koncertā, kurā skanēs

2. Leikdžordžā ar Elvīsa
Preslija līdziniekiem, 2007

Joprojām visi esam kopā

3. Mana ģimene — tēvs Jānis, māte Gaida Margrieta, par mani četrus gadus vecākā māsa Ingrīda un es. Vecāki strādāja dzelzceļa sistēmā, un reizi gadā mums bija iespēja ar vilcienu kopīgi doties bezmaksas ceļojumā uz jebkuru vietu toreizējā Padomu Savienībā. Ceļošana ir viena no manām spilgtākajām bērnības atmiņām. Kopā bijām Sočos, Krimā un citās pilsētās pie Melnās jūras. Patika, kā mēs dzīvojām kupejā un ēdām restorānvagonā, īrējām mājiņu dienviņos. Ģimene šādos apstākļos stipri saliedējās. Tagad esam katrs savā dzīvē, savās ģimenēs, bet joprojām mums saglabājusies tradīcija jubilejas reizēs četratā sapulcēties kādā kafejnīcā. Tā ir forša sajūta, it kā atgriezoties trīsdesmit gadu attālā pagātnē.

4. Baltezerā, 2006

Ģitāra, dēls, mašīna

4. Man visu mūžu patikušas mašīnas. Bērnībā viens sapnis bija spēlēt uz skatuves, otrs — strādāt servisā par automehāniķi. Sapnis par skatuvi piepildījies, savukārt otrs daļēji — servisā nestrādāju, bet agrāk pats remontēju savas mašīnas. Labi orientējos šajās lietās. Esmu Amerikas autokluba biedrs. Man jau 16 gadu pieder 1960.gada izlaiduma *Chevrolet Impala*. Vasarā dažas reizes ar to izbraucu. Taču galvenais šajā fotogrāfijā ir mans dēls, kas par godu Preslijam nosaukts par Elvisu Patriku. Tagad viņam jau 12 gadu. Dēla piedzimšana ir ļoti nozīmīgs notikums manā dzīvē. Viņš piedzima, kad man bija 32 gadi, es biju nobriedis vīrietis, kas spēja novērtēt notikuma nozīmību un izbaudīt mūsu kopā būšanu. Elvis apmeklēja mūzikas skolu Ādažos un spēlēja tenis.

Mans pirmais lielais festivāls

5. Reiz Eiropā lielākā starptautiskā kantrimūzikas festivāla organizatori, viesojoties Rīgā, dzirdēja mani dziedam kādā klubiņā un uzaicināja grupu *Petersons Band* ierasties Francijas dienvidu pilsētiņā Mirandē, kur šis festivāls notiek katru gadu, un to apmeklē ap desmit tūkstoši cilvēku. Braucām ar autobusu, biju uzaicinājis līdzīgi fanus un draugus. Festivāls norisinājās sešas dienas, un piecas no tām uzstājāmies ar stundu ilgu programmu. Bez ierastās iepriekšējās atlases uz mazās skatuves mums bija dota iespēja uzreiz uzstāties uz festivāla skatuves. Tā bija ļoti interesanta pieredze.

5. Mirandē ar filmas *Teksasas reindžers* Aleksas lomas tēlotāju aktrisi Šeriju J.Vilsoni, festivāla direktoru un grupas biedriem, 2004

6. Mērķis sasniegts. Trollu mēles galiņā, 2013

Izaicinājums visai ģimenei

6. Esam ceļojuši daudz, man tas patīcis kopš bērnības. Nesen ar sievu un dēlu atgriezāmies no Norvēģijas, kurp daudzi cilvēki dodas baudīt dabas skaistumu un varenumu. Viens no mērķiem bija Trolltungas trekings — gājiens uz Trolla mēles klinti (22 km, 700 metru augsta). Tā bija īsta avantūra. Lai tur nokļūtu, uz vienu galu jāpieveic 11 km augšup pa akmeņiem. Esmu lepnis par sevi un ģimeni, ka mērķi sasniedzām. Taču negāja viegli, it īpaši dēlam. Gājienu sākam 10.30 no rīta, atgriezāmies tikai desmitos vakarā. Īpaši lepojos par dēla neatlaidību un varēšanu. Ne mirkli nebija domas, ka noguruma dēļ vajadzētu griezties atpakaļ. Vienmēr cenšos sasniegt to, ko esmu iecerējis. Taču šajā reizē bija jāreķinās arī ar ceļabiedriem.

Mana pirmā ģitāra

7. Pēc padomju laika tradīcijām mani kristīja nevis baznīcā, bet lauku kultūras namā. Krustvecāki man uzdāvināja rotaļu automašīnu un ģitāru, divas nozīmīgas lietas manā turpmākajā dzīvē. Tagad varu vilkt pirmās paralēles starp mani un Elvisu Presliju. Arī viņam bērnībā uzdāvināja ģitāru, un tas ietekmēja visu viņa dzīvi. Toreiz gan es ar ģitāru tikai pozēju, spēlēt sāku vēlāk. 1982.gadā absolvēju Rīgas 1. bērnu mūzikas skolas pianistu klasi. Tēvam mājās bija Elvisa, Sinatras, Ārmstronga u.c. ieraksti. Es klausījos un uztvēru to kā skaistu mūziku, pat īsti nezinot, kas tas Elvis bija. Taču jau 20 gadu vecumā sāku muzicēt klubos, dziedāju populāras 60.–70.gadu dziesmas angļu valodā un tiku pie iesaukts pat latviešu Elvisu, jo balss bija līdzīga, mazliet arī izskats un dziedāju viņa dziesmas.

